

دادگای پهپولهکان

هیمن مهلا عهبدوللا

Hemmmela@hotmail.com

بههار. هینده نازارم مده، گوی له تریهکانی دلم راگره، پیلوهکانت وهك جارن، وهك ئه و رۆژانهی نامه ناسکهكانت تیدا دهنوسین به له سهرخویی ههلینه و سهیری دهراکه بکه، رهنکه هیشتاش جی پهنجیهکم به سهریهوه ماب، رهنکه تاله موویهکم به رهنکی دهراکهوه نووسابی، رهنکه ئیشتاش سیبههکهکم، ئهوهی خۆت دهتگوت : له رهشه شهویکی بیخه دهچیت. له پشت دهراکه وهستابی.

* * *

بههار. دمهوی گویم له گفتوگوی تو و پهپولهکان بیت، داخو چو شایه تیم له سهرددهی، من هه موو شتهکانم به راستگویی یهوه گیروتهوه، باسی هه موو شتیکم بو ئه و پهپولانه کردوه، شوینی ژوانهکانمانم پی پیشان داو، ئه و شوینانم پیشان داو که فرمیسه بیگوناههکانمان تیدا دهشتن، ئه و شوینانم که دهستهکانمانی بزوز دهکردن و بو هه موو جیگایهك دهخشاندن. هه موو شتیکم گووتوه، تهنانهت ئهوانهش که بریار بوو نهیانلیم زوریان بو هینام و بهره وهستهشت هاتم، پرسیری سهیریان دهکردن، شوینی گازیگرتنهکان، ماچهکان، مەمک هه لگوشینهکان، هه موو شتیکم، بهلی له هه موو شتیکیان دهپرسی، من درۆم له گه لدا نه کردوون بههار. هه موو شتیکم پیگوتوون. زور پشوو دریز بوون، له سهر لیواری پهنجهره ی ژورره که مده هه لئیشتیبوون و وهك کومه لیک دادرهس گوییان هه لخستبوون، منیش به له سهر خویی هه موو شتیکم بو گیروتهوه، باسی یه کتر ناسینه شهرمانه که مانم بو کردن، باسی ئه و ئیواریه ی مندالنه له ناو باخچه ی قوتابخانه دا روئیشتیبووی و هه لماقوت دهکرد، له بهر خوشتهوه دهوای، له گه ل بهردهکاندا دهوای، به لپنت دهدانی ئه گه به قسه ت بکه ن شتی خویشان دهدهیتی، ئا. ئا، به لپنی به درۆت به وانیش ده دا !، ئه و بهرده ی به قسه شی نه کردبای به نهرمه خه ندهوه دهتگوت : له کیست چوو خو شه ویستی ژنت له کیس چوو!!، من ئه و ئیواریه له پشت په رژیته ته لبه ندرکراوه که ی دهوری باخچه وه سه یرم ده کردی، له و بهردانه راده مام که گالته ت پیده کردن، سه یریکی په نجه ره ی ژووری به ریوه به رم ده کرد و له بهر خو مه وه ده مگوت: تو بلی ماموستا چاوی له و مه کربازه نه بیت؟!، بو خو م کوریکی شهرمن بووم، قه تیش نه ده ویزام له یاساکی قوتابخانه لابه دم، بو یه ش نازییه کی گه ورم له و هه لماقو کردنه تدا ده بینی. چاوم وهرده گیرویه وه و سه یری په نجه کانتم ده کرد، په نجه خه ناوییه کانت، ده تگوت بهردهکانیان به خه نه کردوه، ئاخو زور له بهردهکان خه نه یی ببوون، وهك په نجه کانت بوون، به رز ده بوونه وه تا شوینیکی بلند، دوا ییش ده هاتنه وه خواری.

بههار. له یه کیك له و بهرد هه لدانانه دا شه یدای چاوه کانت بووم، ئاخو هه موو جار ی چاوه کانیشت له گه ل بهردهکاندا به رز و نهوی ده بوون، من له و ئیواریه دا سه رنجی جوانییه کانی ژنم ده دا، له بیرته دوا جار که باسی ئه و ئیواریه م بو ده کردی ده تگوت: خو ت فه قیر مه که. چاوی من یه که م چاوی ژن نه بوون که فریوتدا بوون، منیش به پیکه نینه وه ده مگوت: ئی خو ده کریت دوا یین چاوبوو بن که شه یدایان ده بم؟!، ئه و ئیواریه ساده بوویت، پیکه نیتم به ورته ورته له سه رخۆکه ت ده هات، تو ده دوا ییت، زور به هیمنی ده دوا ییت، بو خو ت نه بی که س لی ت تینه ده گه یشت، زور تامه زرو بووم بز انم له گه ل کی ده دوییت، یه که مجار گووتم: خو ی بو ژوان ناماده ده کات، به لام دواتر پرسیم : ده بی له گه ل فریشته کاندای قسه نه کات؟

بههار. دوا جار که سه رت هه لپنا ته واو لی ت نزیك ببومه وه، چاوه گه وره کانت زیادتر لیك ببونه وه به ترسیکی مندالنه وه گووتت: چو ن له و ته لبه نده په ریته وه؟!، منیش به له خو بابی بوونیکی نه زانانه وه گووتم: ئه و ته لبه نده ش زمانی خو ی هیه، من زمانه که ی ده زانم و ریم لیناگریت!!، به بیرت ماوه پاش ئه و قسه یه چیت کرد؟!، هه ستایته سه ر پی و تا توانیت زلله یه کی ساردت لی دام، ئه وه جوانترین زلله بوو که له هه موو ژیاندا خو اردبووم. ئه و ئیواریه ی زلله که ت لی دام به ترسه وه پیده که نیت، وا پیده که نیت وهك بل ییت: بمبوره. و امزانی دۆسته مه سته که میت، ئاخو ئه وه تا زلله ی منی به رنه که ویت، مه ستییه که ی به ری نادات!!، تو ده ترسایت،

زور دهرسايت، لهوهی که لیت بدهمهوه، به بیرته دواتر دهتگوت: ئهگه ئه زلهیه نهبوايه تۆم نهدهناسی؟! . دهتگوت: کاکم لهسهر ئه زلانه زۆر ئازاری داوم، بهلام ناتوانم وازیان لیبینم. . توخوا بۆ زلهکهت لینه دامهوه؟! . منیش به پیکه نینهوه دهتگوت: مهستییه که ی من به زلهیه که بهری نهدهدام، . . تۆ تینه دهگه یشتیت و دهتگوت: ئای که درۆزنیکی جوانیت! .! . من ناتوانم هه رگیز ئه ئیواریه له بیر بکه که بهدهم خوراندنی روومه تهمه وه پیم گوتیت: کچی باش. . خه ریکه شه و دادی بۆ ناچیتته وه؟! . ناترسیت دایک و باوکت ناره حهت بن، یان پیم بلی، قهت براکانت لهسهر درهنگ چوونه وه لییان نه داویت؟! .

تۆ ئه و کاته شه رمینیکی بزۆز بوویت و چاکیش ده تزانسی سوور بوونه وه ی من له بهر زله که نییه، ده تزانسی ئه وه شه رمه خزاوته ژیر پیستمه وه، بویه ش ده ستیکت له سه ر دلّه پر تریه که م دا نا و گووتت: به هار. . پیویستی به دلّیکی ئاوا میهره بان هیه !! .

* * *

به هار. . ئه و په پوله نه هه موو شتیکت لیده پرسن، باسی په یوه ندییه راگوزره کانت له گه ل کورانی شار، چاوداگرته پر له نازه کانت له گه ل ریواره پیاسه ویسته کانی گه رکی ئه و دیو، ته نانهت باسی ئه و شه وان هشت له گه لدا ده که ن که ده رگای هه وشهت دانه ده خست، تا له هاتنه ژوروه وهدا ماندوو نه بم، پرسیا ری ئه و شه وان هشت لیده که ن که ده تخزاندمه ژیر پیخه فه که ته وه و پرچه ئالۆزه کهت به سه ر ده م و چاومدا دینا تا کو مانگ نه مناسیتته وه، ده مگوت: به هار. . ئه و پرچه ت ئازارم ده دات، ناتوانم تامی ئاره قه ی سه ر روومه تت بکه م. . تۆش ده تگوت: ئاخه ر ده ترسم مانگه شه و له من زیادتر شه یدات بیت. .

هه ندی جار نه شمیلیکی زۆرزان بوویت و هه ندی جاریش ده بوویت به می یینه یه کی گونا ه!!

ئاگاداره، نه که ی به درۆ وه لامی ئه و په پوله نه بده یته وه، ئه وان ئاگایان له هه موو شتیکی هیه، ده بانگوت: بهر له وه ی بیینه ئیره، سه یری تۆماری مرزادارانمان کردوه، له وئ تا ئه و رۆژی عه شق به جینی هیشتوو هه موو شتیکتان تۆمار کراوه، به هار. . ئه و قسانه منیان ترساند، بویه ش هه موو شتیکی به راستی بۆ گیڕانه وه، باسی پیاسه نه یی یه شه وانه کانم بۆ کردن، ئه و پیاسانه ی دوا ی دوانزه ی شه و به شه قامه ته نها کانی شادا ده مانکردن، ئه و پیاسانه ی ته نیا بوئه وه بوون که عاشقی دیکه ی تیدا ببینین، ده ماندیتن، له نیو تاریکیی کۆلانی کدا گویمان له دهنگی ماچه پر مانا کانیان ده گرت، له ژیر دیواری هه ندیک مالّا ندا ئه و بلۆکانه مان ده دیتن که له سه ر یه ک دانرابوون، تا به هۆیه وه عاشقیکی خۆی باویته ناو هه ساری مالی یاره که ی و به ده م ئاوردانه وه وه بلیت: عه شق دیواره کانی دۆزه خیش ده بریت. . ئه و پیاسانه مان پر بوون له گریان، ئیمه له خۆشییان ده گریان، ده ماندیت ئه و کچ و کورانه ی سه ربانه کانیان مه ودا یه کی ده بوو، به وه نده رازی ده بوون که ته نها په نجه کانیان بگه یه ننه یه کتری، ئیمه له و شه وانه دابوو که تیده گه یشتین له و دنیا یه دا ته نیا نین. .

به هار. . تۆ هه میسه رقت له و کتیبانه ده بووه که له گه ل خۆمدا ده مه ینان، ده تگوت: ئه و کتیبانه لیکنان دوور ده خه نه وه، ئه وانه که سانیک نووسیویانن که تنۆکیکی عیشقیان له دلّا نه بووه، ئه وانه دوژمنی عه شقی ئیمه ن!! . . که داستانه ئه قیندارییه کانیشم بۆ ده هینایت، چاوت پر ده بوون له ئاوو ده تگوت: ده ته وئ بلیی ئیمه ش ده بی بمرین؟ ده ته وئ بلییت: ئه قین خۆخافلاندنه ؟، تۆ هه میسه ئه و شتانه له گه ل خۆتدا دینیت که نا ئومیدمان ده که ن، تا که ده که م ئه و کتیبه نه عله تییا نه مه خوینه وه، ئه وانه ئازارمان ده دن، . . . منیش به نابه دلّیه وه ده مگوت: باشه گیانی من. . ئه م فیدا کاریه عاشقانه یه شت بۆ ده که م. . ، دیسان تینه ده گه یشتیت، به لام ده تزانسی رازی بووم، بویه ش ده هاتیته پیش و ده تگوت: به هار. . دلّیکی ئاوا میهره بانی خۆشه وئ! .

* * *

هیشتاش به بیرمه، که نامه ی کوره که ی هاوسی تانم له ژیر مه مکدانه په مه یی یه که تدا دیتته وه، تۆ نه شیوایت، به پیچه وانه وه پیکه نیت و به نازیکه وه گووتت: چی یه ؟ بۆ هینده هه سوودیت ؟، ده زانیت به هار. . دلّی پیسی خۆش ناویت؟!

ماویه تی